

Autor: Katarzyna Chmielewska

Temat: Porozmawiajmy o dokuczaniu

Klasa: 1-3 Szkoła Podstawowa

Formy pracy: indywidualna, grupowa

Metody pracy: burza mózgów, swobodne wypowiedzi, praca w grupie, drama

Środki dydaktyczne: piłeczka, tablica i mazaki, historyjka „Podróż do Krainy Wściekłości” (załącznik 1), duża kostka do gry z niedokończonymi zdaniem, kartki z napisami: tak, nie, nie wiem, pytania (załącznik 2) oraz kartki i ołówki dla dzieci

Cele zajęć:

- kształtowanie postaw prospołecznych,
- przybliżenie problemu dokuczania,
- integracja klasy,
- rozwijanie wyobraźni;

Przebieg zajęć:

1. Przypomnienie zasad kulturalnego zachowania się podczas zajęć i przestrzegania reguł obowiązujących w klasie.
2. Rundka wprowadzająca - nauczyciel rzuca do ucznia piłeczkę i zadaje mu pytanie, np. jak się dzisiaj czujesz? co robiłeś wczoraj po szkole? czy wstałeś dzisiaj w dobrym humorze? ostatnie pytanie będzie nawiązaniem do dzisiejszego tematu: czy lubisz jak ktoś tobie dokucza? (każdy uczeń odpowiada na jedno pytanie).
3. Nauczyciel pyta się uczniów czym dla nich jest dokuczanie? - wszystkie odpowiedzi zapisuje na

tablicy. Pytania pomocnicze: dlaczego dokuczanie jest złe? co czują osoby, którym się dokucza? - krótkie podsumowanie zapisanych wyrazów.

4. Zabawa ruchowa: nauczyciel czyta historyjkę "Podróż do Krainy Wściekłości" (Załącznik nr 1.), a dzieci ją inscenizują. Po zakończeniu zabawy nauczyciel zadaje pytania: jak dzieci się czuły podczas zabawy, a jak się czują po jej zakończeniu?

5. Kończenie zdań - nauczyciel z dziećmi siada w kręgu, dzieci rzucają kostką i kończą niedokończone zdanie, np. najbardziej lubię... , moja ulubiona zabawa to..., uwielbiam..., moim marzeniem jest..., najbardziej chciałbym.... .

6. Quiz - nauczyciel kładzie na podłodze 3 kartki z napisami "TAK" "NIE" "NIE WIEM" następnie czyta pytania (załącznik nr 2.) - zadaniem dzieci jest podejść do odpowiedniej karteczki z odpowiedzią - krótka rozmowa naprowadzająca na poprawną odpowiedź.

7. Wspólne układanie kodeksu DOBREGO KUMPLA - dzieci zastanawiają się jaki powinien być dobry kumpel. Zapisanie wypunktowanego kodeksu na kartce i podpisanie go przez uczniów na znak, że się z tym zgadzają. Powieszenie kodeksu w widocznym miejscu w klasie.

EWALUACJA:

Uczniowie na kartce obrysowują swoje dłonie i je podpisują, następnie wszyscy piszą/rysują każdemu coś miłego. Chętne osoby prezentują swoje dłonie na papierze.

Załącznik nr 1.

„Udajemy się dziś w podróż do tajemniczego kraju. Jedziemy długo pociągiem. Wreszcie pociąg zatrzymuje się, dotarliśmy do Krainy Radości. Ludzie, którzy tu mieszkają, są zawsze radosni i uśmiechnięci. Cieszą się już od rana, jak tylko wstaną. Przeciągają się z zadowoleniem, witają się z nami uśmiechem, podskakują do góry z radości, obejmują nas i tańczą z nami dwójkami, trójkami, w dużym kole, żadne dziecko nie jest samo... Niestety, musimy jechać dalej - dotarliśmy do Krainy Wściekłości. Tu mieszkają ludzie, którzy czują się obrażeni i niesprawiedliwie traktowani. Są źli i zdenerwowani, tupią nogami, potrzęsają głowami, ściskają dłonie w pięść i wołają: Nie lubię cię! Wreszcie nasza lokomotywa sapie i wzywa nas do pociągu. Zatrzymujemy się, nabieramy dużo powietrza do płuc... i uspokajamy się. Wsiadamy do pociągu i jedziemy dalej... Pociąg zatrzymuje się na końcowej stacji - jesteśmy w krainie spokoju. Wszyscy ludzie uśmiechają się, poruszają się spokojnie i ostrożnie, delikatnie głaskają się nawzajem, prowadzą się za ręce albo siedzą spokojnie obok siebie. Jest cicho...”¹

Załącznik nr 2.

1. Czy to agresja, jeśli dwie osoby się biją?
2. Czy powinno się śmiać, jeśli ktoś nie potrafi czegoś zrobić?
3. Czy zawsze trzeba przeprosić, jeśli się kogoś skrzywdzi?
4. Czy możemy prosić o pomoc, gdy ktoś nam dokucza?
5. Czy powinno się pomóc koledze, którego ktoś bije lub wyzywa?
6. Czy wolno obgadywać inne dzieci?
7. Czy można komuś oddać we własnej obronie?
8. Czy można bawić się z kimś, kto siedzi sam?

¹ Portman R. *Gry i zabawy przeciwko agresji*, Kielce 1999